

частини фонду накопичення в складі національного доходу, до створення ефективного механізму інвестування науково-технічного прогресу, що інтенсифікує розвиток країни порівняно зі світовим рівнем.

Джерела та література:

1. Дедиков А. И. Инвестиции и структура экономики Украины / А. И. Дедиков. – Днепропетровск, 2005 – 138 с.
2. Державний комітет статистики України : [Електронний ресурс] : офіційний сайт. – Режим доступу : www.ukrstat.gov.ua
3. Машлій Г. Інвестиції в основний капітал: стан та напрями активізації : [Електронний ресурс] / Г. Машлій, О. Сороківська, Я. Шевчук // Соціально-економічні проблеми і держава. – Вип. 1 (4). – 2011. – Режим доступу : <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2011/11mhbtna.pdf>.

Мамонтова І.В.

УДК 330.34(477.7)

ВРЕГУЛЮВАННЯ ДИСПРОПОРЦІЙ У ЕКОНОМІЦІ ЯК КЛЮЧ

ДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ ПРИЧОРНОМОР'Я

Постанова проблеми в загальному вигляді. Оптимізація пропорцій між заміщенням використаних засобів виробництва та доданою вартістю посідає пріоритетне місце щодо забезпечення економічного розвитку економіки. У регіонах Причорноморської зони України у теперішній час не має єдиної політики щодо забезпечення усунення існуючих диспропорцій. Проблема вирішення питання забезпечення економічного розвитку у регіонах Причорномор'я потребує суттєвих зрушень в напрямку вирівнювання означених пропорцій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій останніх років, які стосуються обраної проблеми, свідчать про наявність теоретичних досліджень вітчизняних науковців у напрямку раціоналізації внутрішньогалузевих пропорцій в забезпеченні економічного розвитку держави. Але потрібно відзначити, що нині бракує достатньо науково обґрунтованих та затверджених програм вирівнювання внутрішньогалузевих пропорцій в забезпеченні розвитку економіки України й особливо регіонів Причорноморської зони. Вищезазначені питання розглядатимуться у даній статті.

Невирішені частини загальної проблеми. Вітчизняні вчені, наприклад, Кузьменко Є.О. [8, с.68] вважає, що важливу роль в структурі економіки відіграє відтворювальна структура, яка характеризує співвідношення елементів пропорції між заміщенням використаних засобів виробництва та доданою вартістю. На даному етапі в Україні не має як такої стратегії ефективною раціоналізації у напрямку врегулювання внутрішньогалузевих диспропорцій і як наслідок відсутність регулярного моніторингу результативності щодо їх вирівнювання. Враховуючи означене потрібно наголосити на тому, що настав час для аналізу проблем диспропорцій у економіці регіонів Причорномор'я України.

Метою статті. Метою дослідження у даній статті є аналіз макроекономічних показників для виявлення існуючих внутрішньогалузевих пропорцій, та особливостей їх впливу на сучасний ступень розвитку економіки регіонів Причорномор'я України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Згідно Концепції розвитку системи національних рахунків [2] результативність роботи економіки на регіональному рівні визначають такі показники як валовий регіональний продукт (ВРП), випуск, проміжне споживання та валова додана вартість (ВДВ).

Таблиця 1. Частка Причорномор'я у ВРП України [9]

	Валовий регіональний продукт (млн. грн.)									
	2004	%	2005	%	2006	%	2007	%	2008	%
Україна	345113	100	441452	100	544153	100	720731	100	948056	100
Регіони Причорномор'я*	42277	12,3	52455	11,9	64205	11,8	82707	11,5	113248	11,9
Миколаївська	7934	2,3	9553	2,2	11876	2,2	14767	2	19410	2
Одеська	17029	4,9	20762	4,7	24898	4,6	33116	4,6	46994	5
Херсонська	5200	1,5	6469	1,5	7565	1,4	9034	1,3	13174	1,4
АР Крим	9901	2,9	12848	2,9	16044	2,9	20874	2,9	27365	2,9
м. Севастополь	2213	0,6	2823	0,6	3822	0,7	4916	0,7	6305	0,7

* розраховано автором на базі [3], [4],[5], [6]

Як можна бачити із наведеної таблиці за 2004-2008 рр. частка ВРП регіонів Причорномор'я складає у середньому складає 11,8% ВРП України та у порівнянні з іншими регіонами України також дозволяє зробити висновок про важливу роль означених регіонів у забезпеченні розвитку економіки України, адже ВРП Причорномор'я знаходиться на третій позиції після м. Києва (у середньому 18%) та Донецької області (у середньому 13%). При цьому найбільш питома вага ВРП серед регіонів Причорноморської зони припадає на Одеську область та складає 5%.

Аналіз динаміки випуску по регіонам Причорномор'я та України показує тенденцію до зростання його обсягу. До того ж, у 2008 році темп росту випуску по регіонам Причорноморської зони перевищив темп зростання випуску по Україні на 7,6%. Найвищих темпів зростання серед регіонів у 2008 році, при цьому, зазнала Одеська область, її темп зростання випуску також перевищив темп зростання випуску по Україні на 14,7%.

Таблиця 2. Випуск та валова додана вартість по Україні та регіонам Причорномор'я за 2005-2008рр. [3], [4], [5], [6]

	Випуск (млн. грн.)				Валова додана вартість (млн. грн.)			
	2005	2006	2007	2008	2005	2006	2007	2008
Україна	995630	1182179	1565055	2072172	396003	487132	656892	860714
Тр, %		118,7	132,4	132,4		123,0	134,8	131,0
Регіони Причорномор'я*	106972	124128	159953	223986	45715	55585	72715	99833
Тр, %		116,0	128,9	140,0		121,6	130,8	137,3
Ар Крим	26485	31918	42293	56048	11937	14853	19607	25647
Тр, %		120,5	132,5	132,5		124,4	132,0	130,8
Миколаївська	21513	25879	31730	41967	8704	10785	13577	17829
Тр, %		120,3	122,6	132,3		123,9	125,9	131,3
Одеська	45035	51056	67144	98749	19138	22983	31118	44079
Тр, %		113,4	131,5	147,1		120,1	135,4	141,7
Херсонська	13939	15275	18786	27222	5936	6964	8413	12278
Тр, %		109,6	123,0	144,9		117,3	120,8	145,9

* розраховано автором на базі [3], [4],[5], [6]

Обсяг ВДВ по регіонах Причорномор'я також має тенденцію до зростання. У 2008 році темп зростання ВДВ по регіонах Причорноморської зони перевищив середній темп зростання по Україні на 6,3%. Найвищих темпів зростання серед регіонів у 2008 році, при цьому, зазнала Херсонська область, її темп зростання випуску також перевищив темп зростання ВДВ по Україні на 14,9%.

Проміжне споживання за 2005-2008рр. як по Україні так і по регіонам Причорномор'я має тенденцію до зростання, що говорить про зростання витратомісткості економіки. При цьому у 2008 році темп зростання проміжного споживання по регіонах Причорномор'я перевищив темп зростання по Україні на 8,9%. Найвищою витратомісткістю серед регіонів Причорноморської зони відмічається Одеська область, темп зростання проміжного споживання, якої у 2008 році склав 51,8% та перевищив середній показник по Україні на 18,4%.

Частка проміжного споживання по регіонах Причорномор'я за 2005-2008рр. коливається від 54,5% до 57,3%. При цьому, найбільшою витратомісткістю у 2005-2008 рр. відзначається Миколаївська область, її частка у 2008 році складає 57,5%, що перевищує середній показник по регіонах Причорномор'я на 2,1% та нижчим за середній показник по Україні на 1%.

Таблиця 3. Проміжне споживання по Україні та регіонах Причорномор'я за 2005-2008рр. [3], [4], [5], [6]

	Проміжне споживання (млн. грн.)			
	2005	2006	2007	2008
Україна	599627	695047	908163	1211458
Тр, %		115,9	130,7	133,4
Частка у випуску, %	60,2	58,8	58,0	58,5
Регіони Причорномор'я*	61257	68543	87238	124153
Тр, %		111,9	127,3	142,3
Частка у випуску, %	57,3	55,2	54,5	55,4
Ар Крим	14548	17065	22686	30401
Тр, %		117,3	132,9	134,0
Частка у випуску, %	54,9	53,5	53,6	54,2
Миколаївська	12809	15094	18153	24138
Тр, %		117,8	120,3	133,0
Частка у випуску, %	59,5	58,3	57,2	57,5
Одеська	25897	28073	36026	54670
Тр, %		108,4	128,3	151,8
Частка у випуску, %	57,5	55,0	53,7	55,4
Херсонська	8003	8311	10373	14944
Тр, %		103,8	124,8	144,1
Частка у випуску, %	57,4	54,4	55,2	54,9

* розраховано автором на базі [3], [4],[5], [6]

Аналіз структури випуску по регіонах Причорноморської зони за видами економічної діяльності у 2008 рік свідчує, що 28,5% загального обсягу припадає на переробну промисловість; 12,7% - на діяльність транспорту та зв'язку; 10,7% - на сільське господарство. До того ж, питома вага випуску за цими видами діяльності загального випуску України складає відповідно: 8,5%; 16,5% та 15,4%*.

Найбільша частка у структурі випуску регіонів Причорноморської зони належить Одеській області – 44,1%. При цьому найвищими темпами випуску характеризується: переробна промисловість 30,1%; діяльність транспорту та зв'язку – 17,3%; Операції з нерухомим майном – 10%. [5]

Випуск Ар Крим за 2008 рік у структурі випуску регіонів Причорномор'я складає 25%. До того ж найвищі темпи випуску спостерігаються за наступними видами діяльності: переробна промисловість – 22,4%; сільське господарство – 10,6%; будівництво – 10,5%. [3]

* розраховано автором на базі [3], [4],[5], [6]

Частка Миколаївської області у структурі випуску регіонів Причорномор'я за 2008 рік складає 18,7%. Найрозвинутішими видами економічної діяльності при цьому є переробна промисловість – 34,5%; сільське господарство – 12,4% та торгівля – 10,4%. [6]

Найменша частка у структурі випуску регіонів Причорномор'я належить Херсонській області – 12,2%. Найбільша питома вага належить сільському господарству, переробній промисловості; торгівлі – відповідно 22,5%; 15,9%; 13,7%. [4]

Обсяг ВДВ по регіонам Причорномор'я у 2008р. становив 99833 млн.грн., що складає 12% загального обсягу ВДВ по Україні*. При цьому найбільш питома вага обсягу ВДВ серед регіонів Причорномор'я припадає на Одеську область та складає 44%.

Аналіз структури ВДВ за видами економічної діяльності по Україні за 2008 рік засвідчує, що найбільша питома вага припадає на переробну промисловість та складає 19,1%; наступна позиція належить торгівлі 15,3%; та на третьому місці - Діяльність транспорту та зв'язку – 10,1%. [9]

У свою чергу частка регіонів Причорномор'я у перелічених видах економічної діяльності складає: переробна промисловість – 9,2%; торгівля – 9,9%; діяльність транспорту та зв'язку – 17,4%*.

Найбільша питома вага за видами економічної діяльності ВДВ за 2008р. по регіонам Причорномор'я припадає на переробну промисловість, діяльність транспорту та зв'язку і торгівлю – відповідно 15,3%; 15,2% та 13% загального обсягу ВДВ регіонів Причорномор'я*.

Аналіз структури ВДВ за видами економічної діяльності по регіонам Причорномор'я України показує, що найбільша питома вага загального обсягу ВДВ по Одеській області належить діяльності транспорту та зв'язку – 21 %, у той же час частка переробної промисловості та торгівлі – відповідно 15,5% та 11,8% відповідно. [5]

Показники по зазначеним критеріям АР Крим засвідчують, що найбільша частка у структурі ВДВ належить торгівлі: 13,6%; при цьому частка діяльності транспорту та зв'язку та переробної діяльності складає відповідно 10,1% та 12,3%. [3]

Перше місце у структурі ВДВ Миколаївської області посідає переробна промисловість 18,4%, частка діяльності транспорту та зв'язку та торгівлі складає відповідно 12% та 14,5%. [6]

Аналіз структури ВДВ Херсонської області засвідчує, що частки переробної промисловості, діяльності транспорту та зв'язку та торгівлі складають відповідно 15,9%; 9,7% та 13,7%. [4]

Проміжне споживання у 2008 році по регіонах Причорномор'я склало 124153 млн. грн., що складає 10,2% проміжного споживання України. Аналіз проміжного споживання за видами економічної діяльності показує, що найбільшою витратомісткістю характеризуються наступні – переробна промисловість – 39,1%; діяльність транспорту та зв'язку - 10,7% та сільське господарство – 10,7%. Найменшою часткою проміжних витрат характеризуються добувна промисловість та рибальство: відповідно 0,4% та 0,3%*.

Найбільша частка проміжного споживання по регіонах Причорноморської зони припадає на Одеську область та складає 4,5%. При цьому найбільшою витратомісткістю відзначаються переробна промисловість 41,9%; діяльність транспорту та зв'язку – 14,4% ; будівництво – 9,9% та найменшою - добувна промисловість та рибальство: відповідно 0% та 0%. [5]

Найбільшу частку проміжних витрат АР Крим у 2008 році складають: переробна промисловість 30,9%; будівництво – 14,6%; сільське господарство 11,5%. Найменша частка, у свою чергу, – припадає на фінансову діяльність 0,8% та рибальство 1,0%. [3]

Найбільша витратомісткість Миколаївської області за 2008 рік притаманна переробній промисловості 46,3%; сільському господарству – 11,5%; діяльності транспорту та зв'язку – 7,5% та найменша – добувної промисловості та рибальству: відповідно 0,4% та 0%. [6]

Аналіз структури проміжного споживання Херсонській області у 2008 році показав, що найбільша частка проміжних витрат припадає на переробну промисловість, сільське господарство та діяльність транспорту та зв'язку: відповідно 34,2%; 22,4%; та 8,5% та найменша - на добувна промисловість та рибальство: відповідно 0,3% та 0,1%. [4]

Частка проміжного споживання у випуску по регіонах Причорномор'я складає 55,4%. Найбільш високими рівнями витрат характеризуються промисловість (76,1%), будівництво (76%) та рибальство (74,1%). Відносно високий рівень витрат існує у виробництві та розподіленні електроенергії, газу та води (62,2%) та сільському господарстві (55,2%). (Табл. 4)

Середнє значення частки проміжного споживання у випуску по Одеській області складає 55,4%. Найбільшою витратомісткістю відзначається переробна промисловість (77,0%). Відносно високий рівень витрат існує в рибальстві, рибництві (71,9%); будівництві (76,9%); виробництві та розподіленні електроенергії, газу та води (62,4%).

* розраховано автором на базі [3], [4],[5], [6]

Таблиця 4. Частки проміжного споживання у структурі випуску по регіонах Причорномор'я у 2008 році. [3], [4], [5], [6]

	Регіони Причорномор'я*	Одеська область	Миколаївська область	Херсонська область	АР КРИМ
Усього	55,4	55,4	57,5	54,9	54,2
Сільське господарство, мисливство, лісове господарство	55,2	53,9	53,6	54,8	58,4
Рибальство, рибицтво	74,1	71,9	50	71,4	74,8
Добувна промисловість	40,8	47,1	46,6	64,1	37,2
Переробна промисловість	76,1	77	77,3	72,3	74,9
Виробництво та розподілення електроенергії, газу та води	62,2	62,4	63,5	64,2	59,2
Будівництво	76,0	76,9	75,6	75	75,4
Торгівля; ремонт автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку	39,0	42,6	40,7	19,9	39
Діяльність готелів та ресторанів	52,3	52,1	54,9	52,5	51,9
Діяльність транспорту та зв'язку	46,8	46	45,9	51,5	48,1
Фінансова діяльність	26,8	28,9	21,8	29,4	21,6
Операції з нерухомим майном, оренда, інжиніринг та надання послуг підприємцям	41,1	40,8	42,4	43,8	40,3
Державне управління	26,6	27,6	24,6	25,8	26,8
Освіта	31,3	31,6	30,6	30,2	31,9
Охорона здоров'я та надання соціальної допомоги	38,9	38,1	37,4	36,5	40,4
Надання комунальних та індивідуальних послуг; діяльність у сфері культури та спорту; діяльність домашніх господарств; діяльність екстериторіальних організацій	42,8	43,3	43,9	37,3	43,6

* розраховано автором на базі [3], [4],[5], [6]

Частка проміжного споживання у випуску по Миколаївській області у 2008 році складає 57,5%. Найбільшою витратомісткістю відзначається переробна промисловість (77,3%). Крім того спостерігаються відносно високі рівні витрат в будівництві (75,6%); виробництві та розподіленні електроенергії, газу та води (63,5%).

Частка проміжного споживання у випуску по Херсонській області у 2008 році складає 54,9%. Найбільшою витратомісткістю відзначається будівництво (75,0%). Високі рівні витрат спостерігаються, при цьому, у переробній промисловості (72,3%) рибальстві (71,4%); виробництві та розподіленні електроенергії, газу та води (64,2%).

Середнє значення частки проміжного споживання у випуску по АР Крим складає 54,2%. Найбільшою витратомісткістю відзначається будівництво (75,4%). Відносно високий рівень витрат існує у переробній промисловості (74,9%); в рибальстві, рибицтві (74,8%); виробництві та розподіленні електроенергії, газу та води (59,2%).

Таким чином, у 2008 році у середньому по регіонах Причорноморської зони темпи зростання проміжного споживання перевищують темпи зростання валової доданої вартості на 5%, що є більшим за відповідну різницю по Україні на 2,6%. Суттєва частка (54,3%) при формуванні ВДВ регіонів Причорномор'я належить переробній промисловості, діяльності транспорту та зв'язку, торгівлі та сільському господарству. При цьому витратомісткість цих видів діяльності складає 67,2%. При цьому частки проміжного споживання у випуску складають: переробна промисловість 76,1%, діяльність транспорту та зв'язку 46,8%; торгівля - 39% та сільське господарство – 55,2%. Частка випуску за цими видами економічної діяльності у загального обсягу випуску по регіонах Причорноморської зони складає 61,4%. При цьому кожний регіон Причорноморської зони має свої специфічні особливості та різні рівні розвитку окремих галузей.

Світовий досвід засвідчує про те, що більш високий рівень економічного розвитку країни та її регіонів спостерігається у тих країнах, у яких витратомісткість економіки нижче. Та чим вона нижче – тим більший рівень економічного розвитку. Наприклад частка валової доданої вартості у випуску у Японії, Франції та Німеччині перевищує 50%. Саме така частка потрібна бути дотримана для забезпечення оптимізації пропорцій між заміщенням використаних засобів виробництва та доданою вартістю, а отже і економічного зростання країни. В свою чергу, частка валової доданої вартості таких країн як Чехія, Молдова, Болгарія та Україна майже досягає 40%. [1]

Західні економісти пов'язують високу частку проміжного споживання у випуску із наступними причинами: застосування застарілих технологій та виробничих потужностей, відсутність технологічних змін та прогресу НТП. До того ж, оновлення основного капіталу є матеріальною основою стратегічного розвитку економіки держави. [6]

Висновки та перспективи подальших наукових розробок. Вирішення проблеми диспропорцій у економіці регіонів Причорномор'я України має стратегічне значення щодо забезпечення їх економічного розвитку. Головною метою, при цьому, має стати зниження витратомісткості економіки цих регіонів. Пріоритетні ланки економічної діяльності потребують якомога швидшого оновлення виробничих потужностей по засобах впровадження НТП. Здійснення такого оновлення, у свою чергу, потребує вирішення низки питань. Одним із головних є вирішення питання фінансування забезпечення інноваційного шляху розвитку економіки регіонів Причорноморської зони. Розробка зваженої фінансової політики щодо

цього з урахуванням галузевих особливостей кожного регіону має стати першим кроком на шляху подолання проблеми диспропорцій у економіці регіонів Причорномор'я України.

Джерела та література:

1. Eurostat, European comission : [Електронний ресурс] : сайт статистики Європи. – Режим доступу : <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/eurostat/home>
2. Концепція розвитку системи національних рахунків, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 липня 2002 р. № 413-р.
3. Валовий регіональний продукт Автономної Республіки Крим : стат. зб. / Держкомстат України, Головне управління статистики у АР Крим.
4. Валовий регіональний продукт Херсонської області за 2005-2008 рр. : стат. зб. / Держкомстат України, Головне управління статистики в Херсонській області.
5. Макроекономічні показники розвитку Одеської області : стат. зб. / Держкомстат України, Головне управління статистики в Одеській області.
6. Основні макроекономічні показники соціально-економічного розвитку Миколаївської області за 2008 рік : стат. зб. / Держкомстат України, Головне управління статистики у Миколаївській області.
7. Есяян А. Ю. Изменение структуры национальной экономики Украины в современных условиях : [Электронный ресурс] / А. Ю. Есяян, Д. А. Забарина. – Режим доступа : http://rusnauka.com/3_SND_2010/Economics/57310.doc.htm
8. Кузьменко Є. О. Місце пропорцій між заміщенням використаних засобів виробництва та доданою вартістю у розвитку національної економіки / Є. О. Кузьменко // Економічний простір. – 2010. – № 42. – С. 66-80.
9. Національні рахунки : [Електронний ресурс] / Державна служба статистики : офіційний сайт. – Режим доступу : <http://ukrstat.gov.ua>

Міщенко В.А., Іменинник А.М.

УДК 336.144.3

КОНЦЕПЦІЯ УПРАВЛІННЯ ПРОДУКТИВНІСТЮ ФАКТОРІВ ВИРОБНИЦТВА У СИСТЕМІ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛІНГУ

Актуальність проблеми. Розвиток економіки на ринкових засадах потребує від українських підприємств запровадження нових концепцій управління, в основу яких покладено сучасні принципи й підходи до планування, обліку, контролю тощо. Водночас зазначені концепції давно вже успішно застосовуються на зарубіжних підприємствах, хоча це не означає, що і там всі проблеми вирішені.

Сформувати систему управління, що відповідає ринковим вимогам до промислового підприємства, можна за рахунок використання контролінгу. Відомо декілька концепцій контролінгу, які одночасно є концепціями управління підприємством і стосуються взаємопов'язаних складових – планування, координування, моніторингу, інформаційних потоків, управлінського обліку, фінансового контролю та аналізу відхилень [1], [2], [3]. Особливої уваги потребує удосконалення корпоративного управління підприємствами державного сектору економіки на засадах контролінгу, бо вони тривалий час сприймалися лише як об'єкти приватизації, а не як об'єкти ефективного державного управління. Державні підприємства складатимуть певну частку економіки і в майбутньому, про що свідчить досвід розвинутих країн.

Основні дослідження та публікації з цієї проблематики належать таким зарубіжним науковцям і практикам, як: Майер Э., Манн Р., Фольмут Х. Й., Хан Д., Хорват П., Івашкевич Б.В., Фалько С. Г., Ананькіна Е. А., Данілочкін С. В., Данілочкіна Н. Г., Кармінський А. М., Малишева Л. А. та ін.

В Україні відомі наукові публікації з контролінгу такі авторів, як: Чумаченко М. Г., Терещенко О. О., Пушкар М. С., Сухарева Л. А., Петренко С. Н., Марюта А. Н., Ковальчук К. Ф., Іваненкова С. В., Мелих О. В., Прохорова В. В., Оліфірова О. В., Семенов А. Г., Шульга Н. П., Оліфіров О. В., Сабліна Н. В., Козуб О. В., Марущак Л. І., Хайлук С. О., Аксентюк М. М., Приймак С. В., Поліщук Н. В., Гасило О. О., Деменіна О. М., Смирнова Л. Д., Гладких М. І., Головкова Л. С., Дегтярьова О. О., Петренко С. М. та ін.

Водночас у наукових джерелах недостатньо висвітлено аспекти фінансового контролінгу, не знайшло свого продовження дослідження його інструментів, пов'язаних з управлінням продуктивністю факторів виробництва та ефективністю використання фінансових ресурсів підприємств.

Мета статті – обґрунтування необхідності управління продуктивністю факторів виробництва у системі фінансового контролінгу.

Викладення основного матеріалу. Контролінг (controlling) – це система інтегрованого інформаційного забезпечення, планування і контролю. В Німеччині під контролінгом часто розуміють систему управління прибутком підприємства [1].

Мета контролінгу є похідною від цілей підприємства. Вища мета полягає в збереженні і успішному подальшому розвитку підприємства. Для реалізації цієї мети підприємство виробляє товари і послуги, що оптимізують його фінансовий результат з урахуванням соціальних цілей, що так або інакше контролюються державою. Контролінг сприяє досягненню головної вартісної (монетарної) мети підприємства – оптимізації фінансового результату через максимізацію прибутку і цінності капіталу при гарантованій ліквідності.